

skulde til at tale om, hvor Pengene skal komme fra, skulde vi tale om Statsbanernes Overskud, men naar Talen er om Rimeligheden i at yde et Vederlag ikke blot paa Grund af Dyrtiden, men ogsaa paa Grund af det forøgede Arbejde, er det Statsbanernes forøgede Indtægter, der skal regnes med.

Med Hensyn til de 16 pCt., som det ærede Medlem fra Bornholm (Kofod) og den sidste ærede Taler omtalte, vil jeg sige, at jeg ikke har noget imod, at vi faar en Procentbegrænsning saaledes, at de, der ikke er fuldt beskæftigede i Statens Tjeneste, ikke faar de 180 Kr., men jeg mener rigtignok, at naar det er vanskeligt at drage en Grænse, bør den drages paa en saadan Maade, at i det mindste alle, der er fuldt beskæftigede i Statens Tjeneste, faar det hele Beløb, selv om saa muligvis nogle skulde glide med, der havde en Smule Indtægt ved Siden af. Det kunde vi bedre forsvare end at drage en Grænse saaledes, at nogle, der var fuldt beskæftigede, ikke fik det hele Beløb, skønt de hørte til de daarligst stillede.

Endelig skal jeg sige til den sidste ærede Taler angaaende Socialdemokraternes Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, at vi baade mundtligt og skriftligt overfor Finansministeren har erklæret, at vi ønskede væsentlige Forbedringer deri, og da den højtærede Finansminister i Finansudvalget udbad sig Tilslutning fra Partierne, spurgte jeg ham, om Lovforslaget var at betragte som et Minimum, som noget, man ikke gik under, og dertil svarede Ministeren: Ja, selvfølgelig, der kan foreslaas Forbedringer. Vi har derfor ikke givet Tilslutning paa anden Maade, end at vi staar frit med Hensyn til et Arbejde paa at faa Lovforslaget gjort bedre, end det er foreslaaet her. Det fremgik for øvrigt ogsaa af den Tale, Finansministeren holdt, da han fremsatte Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det vil let forstaas, at naar Finansministeren ansaa det for rigtigt og nødvendigt at forelægge et Forslag om Dyrtidstillæg for Partierne, maatte han bestræbe sig for paa Forhaand at finde den Generalnævner, som han kunde antage, de modstridende Anskuelse om trent kunde gaa op i. Denne var udtrykt i det Lovforslag, som Finansministeren fremsatte, men Finansministeren vil selvfølgelig særdeles gerne forhandle om Ændringer i Lovforslaget, som det ofte er

sagt, naar kun det forelagte Lovforslag lægges til Grund som det Minimum, man fra alle Sider vil være enig om at byde Statens Tjenestemænd.

Til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) vil jeg, om end det maa ske er ganske overflødig, sige, at det ærede Medlem ikke maa tro, at jeg ikke fuldt ud forstaar de Betragtninger, han gør gældende. Naar det ærede Medlem, som han gjorde, alene stiller det Spørgsmaal op, hvad Statens Tjenestemænd kunde være berettigede til at vente, eller hvad det vilde være ønskeligt at give dem, kan jeg saa udmærket godt følge ham i hans Betragtninger; der er ingen, der mere end jeg har Grund til at paaskønne Værdien af det meget store Overarbejde, som Statens Tjenestemænd har maattet udføre, medens Krigen har varet, og ingen har heller mere end jeg Grund til at udtale Medfølelse med det Tryk, som Dyrtiden lægger paa dem. Men jeg maa som Kollega af den højtærede Finansminister, og idet jeg nu i Dag taler paa hans Vegne, hævde, at denne Sag bør ordnes under Hensyn til andre Sider, under Hensyn til Statens finansielle Stilling og tillige under et vist Hensyn til de Kaar, hvorunder store Dele af det danske Folk i øvrigt lever.

Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Svendsen) vil jeg kun for Fuldstændigheds Skyld sige, at Statsbanernes Regnskab virkelig fremtræder i en nogenlunde forretningsmæssig Form, og naar det til sin Tid foreligger, vil der ganske sikkert, som det ærede Medlem formodede, ikke være noget at prale af med Hensyn til Overskud. Bevægelsen paa Statsbaneregnskabet er en saadan, at det Meroverskud, som har figureret i de maanedlige Oversigter henimod Aarets Slutning, vil formindskes paa Grund af Brændselsprisernes Stigen. Men i og for sig har det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) Ret i, at hvis man alene stiller Spørgsmaal om Tjenestemændenes Kaar, er Indtægtsforøgelsen et væsentligt Bedømmelsesgrundlag, thi den repræsenterer jo et betydeligt forøget Arbejde for Tjenestemændene. Dog vil jeg ikke undlade at tilføje, at man fra Statens Side for at afbøde Virkningerne af det fornødne Overarbejde i det hele har gjort alt, hvad der var muligt, for at forøge Antallet af Tjenestemænd.

Hermed sluttede Forhandlingen.